

**Universitat de les
Illes Balears**

Facultat d'Educació

Memòria del Treball de Fi de Grau

*“Els Contes Motors en l'àmbit de la
Psicomotricitat a través de la Innovació”.*

Magdalena Pérez Pérez

Grau en Educació Infantil

Any Acadèmic 2017 -18

Treball tutelat per Josep Antoni Pérez Castelló

Departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia de l'educació

S'autoritza la Universitat a incloure aquest treball en el Repositori Institucional per a la seva consulta en accés obert i difusió en línia, amb finalitats exclusivament acadèmiques i d'investigació	Autor		Tutor	
	Sí	No	Sí	No
	☒	☐	☒	☐

Paraules clau del treball:

Conte motor, motivació, educació infantil, innovació, psicomotricitat.

Resum

Durant els darrers segles, la psicomotricitat dins l'àmbit de l'educació no es tenia tan present com actualment, ja que es feien sessions per plaer amb la finalitat de deixar als infants jugar sense seguir cap metodologia. No obstant això, ja es dóna més importància a desenvolupar aquests tipus de sessions i en creure en les capacitats, necessitats i el desenvolupament integral dels infants.

El present treball, aborda la importància del conte motor a través de la innovació dins l'educació infantil. La principal finalitat, és la de cercar la motivació a través d'aquesta nova eina d'aprenentatge dels contes, dins l'aula de psicomotricitat amb els infants del segon cicle d'infantil d'una manera globalitzada.

Al llarg del treball de fi de grau, es realitzarà una proposta de millora a través d'una Unitat Didàctica. Com a docents, s'ha de tenir en compte la importància d'adaptar els contes motors a les característiques dels infants, seguidament de la flexibilitat durant el procés d'aprenentatge. Per concloure, s'ha d'esmentar que a través d'aquesta nova eina d'innovació es viable poder realitzar una educació globalitzada, motivadora i significativa.

Paraules clau: Conte motor, motivació, educació infantil, innovació, psicomotricitat.

Abstract

During the last centuries, the psychomotricity in the field of education was not as present as it was today, since sessions were made for pleasure in order to let children play without following any methodology. However, greater importance is already being given to developing these types of sessions and believing in the capacities, needs and the integral development of children.

The present project looks at the importance of 'motor stories' through innovation in pre-school education. The main aim is to find motivation via this new story-learning tool in the psychomotricity classroom with children in the second cycle of pre-school education in a globalized way.

During the final-year project, an improvement proposal will be carried out as part of a teaching unit. As teachers, the importance of adapting motor stories to the children's characteristics must be taken into account, followed by flexibility throughout the learning process. To conclude, it must be mentioned that through this innovative new tool it is feasible to carry out globalized motivating and meaningful education.

Keywords: Motor stories, motivation, innovation, psychomotricity, pre-school education.

ÍNDEX

	<u>Pàgina</u>
1.Introducció	1
1.1.Justificació	1
1.2.Objectius generals i específics.....	2
2.Metodologia	3
3.Fonamentació teòrica	3
3.1.El concepte de Psicomotricitat	3
3.1.1.Les sessions de la psicomotricitat educativa.....	4
3.1.2.Materials i Espais de la sala.....	6
3.1.3.Perfil del psicomotricista.....	7
3.2.Els contes motors.....	7
3.2.1.Definicions.....	8
3.2.2.Característiques	9
3.2.3 Objectius	9
3.2.4.Tipus de contes motors.....	10
3.2.5.Etapes dels contes motors.....	10
3.2.6.Beneficis	11
3.3.El concepte de motivació	11
3.3.1.Definicions.....	11
3.3.2.Perspectives teòriques.....	12
3.3.3.Tipologia	13
4.Característiques sobre els infants del segon cicle (3-6)	18

5.Nova eina motivacional i d'aprenentatge “Els contes a Psicomotricitat”.....	19
6.Proposta d'intervenció.....	21
6.1.Temporalització	22
6.2.Disseny d'activitats	23
6.3.Avaluació.....	33
7.Conclusions.....	34
8.Referències bibliogràfiques.....	35
9.Annexos.....	37
9.1.Annex 1.....	37
9.2.Annex 2.....	38
9.3.Annex 3.....	38

1.INTRODUCCIÓ.

1.1.Justificació.

En aquest treball, s'esmenta una aproximació conceptual sobre la motivació amb la relació de la innovació de material en el procés d'aprenentatge, com a factor de l'activació de l'interès dels infants en el segon cicle de l'educació infantil.

La motivació és un dels principis metodològics que s'ha de tenir en compte dins el procés d'ensenyança – aprenentatge, ja que es un terme que està compost de necessitats, desitjos, tensions, incomoditats i expectatives. La millor motivació és la que neix des de dins del nostre ésser. Generalment, per afavorir aquest concepte és millor potenciar-la dins l'etapa de l'educació infantil.

El present treball de fi de grau està enfocat cap a la temàtica sobre *els contes motors en l'àmbit de la Psicomotricitat a través de la innovació*. Com a finalitat, es troba la inquietud i les ganes d'innovar a les classes de psicomotricitat, a través d'una nova eina d'aprenentatge com són els contes. De tal manera, que els infants del segon cicle puguin fomentar la motivació, a més, de la imaginació i la seva recreació a través de la incorporació dels diferents materials que aporten cada un dels contes seleccionats. A més, d'oferir -lis noves oportunitats d'exploració amb el món que els envolta.

El plantejament dels contes, tindran accions motrius motivadores per tal de què els creï més interès i curiositat. A més, es basaran amb un aprenentatge significatiu, globalitzador i enriquidor, ja que sense motivació l'aprenentatge no seria possible. Com a mestres, s'ha d'intentar proporcionar bones sessions de psicomotricitat per tal, de no caure en la rutina, ni amb les habilitats motores simples. Sinó, que se'ls ha de donar gran importància a la part socioafectiva i motivacional, ja que es considera que es una de les habilitats menys treballades dins les aules d'infantil. Per tant, s'han de cercar alternatives on els infants tinguin més ganes per aprendre, d'una manera més dinàmica i lúdica.

No obstant això, dins l'àmbit de la psicomotricitat no només s'inclou córrer, botar, pujar-baixar o jugar, sinó que també, permet als infants a aprendre a retrobar-se, a compartir, a relacionar-se i sobretot, el més important que pugui divertir-se mentre està aprenent a la vegada.

Per tant, s'ha de tenir present que el que engloba aquest treball de fi de grau, es buscar aspectes molt més amplis, els quals facin referència a la interrelació personal dels infants com els contes, perquè fan que es fiquin dins un món desconegut i de curiositat per a ells, ple de màgia, imaginació, fantasia, creativitat i emoció.

Per concretar la temàtica va ser difícil, ja que la intenció que es pretén aportar en aquest treball es buscar la motivació a través d'un nou recurs material, com s'ha dit anteriorment; els contes motors. Per tal, de despertar cert interès a través dels tipus de materials que es disposaran per a cada tipus de conte, depenent de les característiques evolutives, motrius i socioafectives que tenen els infants del segon cicle.

En resum, s'ha volgut fer un plantejament d'una proposta de millora educativa sobre una Unitat Didàctica fent referència als contes motors al CEIP Es Galatzó. Per així, veure si realment els crea certa motivació amb el nou recurs esmentat anteriorment.

Es considera una bona proposta de millora, ja que és estimulante, motivadora i enriquidora on es fa que l'aprenentatge sigui més ric per a ells, amb la finalitat de desenvolupar noves habilitats i destreses cap a els infants, que són els propis protagonistes del seu aprenentatge.

1.2.OBJECTIUS.

L'objectiu general d'aquest TFG es centra en conèixer la influència de la motivació en el procés d'ensenyament – aprenentatge, a través dels contes motors com a eina de innovació dins l'educació infantil.

I, com a objectius específics em decanto per:

- *Analitzar com està distribuïda la sala de psicomotricitat juntament amb els materials.*

- *Incorporar els contes motors com a recurs didàctic a les sessions de psicomotricitat dins l'Educació Infantil.*
- *Dissenyar una proposta de millora amb els infants de 3 anys incorporant els contes motors a través d'una Unitat didàctica amb la finalitat de poder enriquir més les sessions de psicomotricitat.*

2.METODOLOGIA.

El tipus de modalitat que s'utilitza en el present treball de fi de grau, tractarà sobre el desenvolupament de mitjans o recursos didàctics. Amb la finalitat de cercar certa motivació en relació als contes motors incorporats a les sessions de psicomotricitat.

En primer lloc, aquest treball no es durà a terme al centre, ja que per motius temporals no donaria temps dur-lo a la pràctica, però es decantaria per fer un pla de millora al centre, partint dels interessos i curiositats de conèixer més als infants i la seva manera de relacionar-se amb els materials i amb els seus iguals. Per així, poder fer més enriquidora les sessions de psicomotricitat.

En segon lloc, es centrarà amb el segon cicle de l'educació infantil (3-6). Cal tenir en compte que, quan més petits siguin els infants més costarà mantenir l'interès durant una sessió sencera i encara més, si els infants no estan gaire motivats amb el que estan realitzant. D'aquí, surt la idea de poder innovar sobre els contes motors a les sessions de psicomotricitat, per tal de poder motivar als infants.

3.FONAMENTACIÓ TEORICA.

3.1.El concepte de Psicomotricitat.

La Psicomotricitat, és el desenvolupament integral dels infants com a una globalitat. No obstant això, per entendre aquest concepte, cal comprendre a l'home com un unitat global. L'activitat de la qual, esta articulada per diferents sistemes neurofisiològics, psicològics i socials, que interactuen entre sí.

Aquest concepte esta compost per dues parts:

1. El prefix “psico”, el qual prové del grec psyche (ànima, esperit, alè vital, activitat mental...).
2. El substantiu “motricitat” que fa referencia a lo motor; és a dir, a la capacitat de produir moviment.

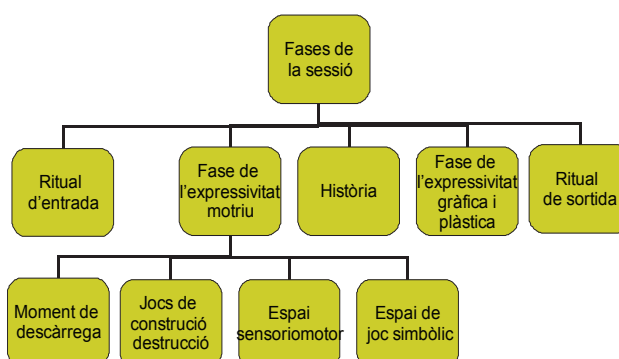
Aquest concepte pertany a l'àmbit del desenvolupament psicològic i, més, es refereix a la construcció somatopsíquica de l'ésser humà amb relació al seu entorn. No obstant, això, es podria dir que és una invitació a comprendre tot el que els infants volen expressar a través, de la via motriu. A més, també, és operatiu i pràctic, ja que és pretén afavorir el desenvolupament de les potencialitats de l'individu tant emocional, simbòlic i cognitiu.

En definitiva, és un concepte molt complex, ja que recupera el lloc del cos des d'una perspectiva integradora per a què es pugui observar molts de paràmetres en els infants. Entre una d'elles, és l'afectació dels contes a través de la motivació. El que realment, és potencia es què els infants es sentin be, aprenguin, es sentin respectats i respectin als altres, a més, d'anar adquirint noves estructures dins el món que els envolta.

3.1.1. Les sessions de la psicomotricitat educativa.

Les sessions tenen una estructura temporal determinada. Segons Aucouturier, estableix un itinerari educatiu de maduració global tant afectiva, motriu i cognitiva de l'infant. Com es pot veure a la gràfica 1, les diferents fases per les quals passen els infants durant el seu procés:

Gràfica 1: Sessions de psicomotricitat (Fases)

Ritual d'entrada: Inici de sessió on crea a l'infant nombroses emocions i un desig per començar. S'han de recordar les consignes que cal respectar, a més, de la creació d'un clima de participació.

Expressivitat motriu: Moment que ocupa la major part del temps durant la sessió de psicomotricitat, on hi predominen els jocs d'assegurança profunda.

És centra en el cos amb el moment de descarrega, l'imaginari, el joc simbòlic, jocs de seguretat profunda, de destrucció – construcció, jocs de retrobar-se i plaer sensoriomotor. No obstant això, és la manera amb la que els infants manifesten els seus continguts interns inconscients, procedents de les primeres interaccions amb el món que els envolta.

Història (asseguració profunda per mitjà del llenguatge): situada, després de l'expressivitat motriu. Dedicada a explicar una història amb la finalitat de mobilitzar imatges amb el cos. Ajuda als infants a que no es quedin atrapats dins la seva expressivitat motriu, a més, afavoreix la descentració.

En les sessions psicomotrius Aucouturier, realitza la fase de la història on transforma els contes amb jocs d'assegurança profunda, mitjançant la dramatització i el llenguatge. El conte permet al psicomotricista fer relacions amb aquests tipus de jocs, i per això, el temps dedicat a la història s'ha transformat en un joc d'assegurança profunda. Aquesta fase, és imprescindible en el dispositiu temporal de la practica psicomotriu educativa.

Es donen dos moments; un primer moment, la pujada de l'angoixa, la qual dóna valor al joc dramàtic a una narració basada en temes de por, temes que surten de l'inconscient i que es refereixen a l'angoixa de persecució i de ser destruït i a més, de la pèrdua de la mare. I, el segon moment, el retorn a la seguretat emocional, la qual és molt important que l'heroi del conte, amb el que s'identifiquen els infants surtin victoriosos dels enfrontaments amb l'agressor.

El narrador, ha de saber utilitzar les variacions tòniques de la seva veu i la seva gestualitat. A més, d'accelerar el ritme de la narració dependentment de les accions dels infants.

Expressivitat gràfica i plàstica: Proporcionar a l'infant activitats de construcció, dibuix, manipulació de plastilina, ja que es tracta d'un material transformable.

Ritual de sortida: Moment de reconeixement personal, grupal i comiat. Es parla sobre la sessió, explicar un conte o cantar una cançó.

3.1.2. Materials i espais de la sala.

Un dels autors més emblemàtics de la Psicomotricitat és Bernard Aucouturier. És un pedagog que va néixer el 1934, i dona molta importància a la pràctica psicomotriu educativa i preventiva. Els materials, l'espai, la temporalització i el psicomotricista donen significat al mètode Aucouturier, recolzant la seguretat profunda i la confiança de l'infant, per a que els infants puguin expressar-se lliurement tenint en compte tots els factors que envolten les diverses expressions.

La sala de psicomotricitat ha de ser un lloc càlid, il·luminat i confortable, a on els infants tinguin el desig de moure-se i expressar-se amb tot el cos. De tal manera, que ha d'afavorir el moviment i el joc dels infants. Per tant, hi ha d'haver—hi obstacles on es pugui impedir el moviment lliure.

Segons Carmen (2011) & Aucouturier (2004), el material que s'inclou dins l'etapa de l'educació infantil de 0–6 anys és essencialment material tou; com per exemple, coixins de goma escuma de diferents colors, tamanys i formes, peluixos, teles, pilotes d'escuma, cercols, piques, cordes, joguines per a nadons i un mirall de grans dimensions.

Seguint amb els mateixos autors, la distribució d'aquests materials es classifiquen en tres espais, dels quals els infants passen durant el seu desenvolupament evolutiu:

1. **Espai Sensoriomotor:** és el lloc de trobada amb el seu cos i l'entorn, on descobreixen el que poden fer o no corporalment, mesurant així, els seus límits respecte a sí.
2. **Espai Simbòlic:** parteixen de la imitació en moments reals. Els infants van creant situacions expressant les seves emocions. És on els infants poden tenir la trobada amb l'altre.

- 3. Espai Cognitiu:** espai delimitat materialment, a on els infants podran representar amb una distància afectiva les seves creacions.

Segons Wallon (1939) des dels tres als sis anys, es desenvolupa l'estadi de la personalitat. És el moment en el qual s'esforça per afirmar un 'Jo' on els infants acaben per descobrir, imposant els seus propis desitjos, motivacions o necessitats, on a poc a poc aniran trobant el seu lloc interior en les sessions de psicomotricitat.

Segons l'autor Pierre Vayer, a través de l'acció, la prensió es fa cada vegada més precisa, estant associada als gestos i a una locomoció cada vegada més coordinada. Per tant, la motricitat i la cinestèsia permeten als infants conèixer cada part del seu cos. És un període global d'aprenentatge entre els 2 i 5 anys.

3.1.4. Perfil Psicomotricista.

Segons Aucouturier, l'actitud del psicomotricista en la pràctica psicomotriu està basada en un principi filosòfic, que es manté en totes les relacions: "la de creure en la persona". Els infants han de ser considerats com una persona amb una experiència única, la qual ha de ser acollida amb el gran respecte.

Per tant, el psicomotricista ha de tenir aquestes quatre característiques; entre elles són:

1. **Ser company simbòlic:** Acompanyant que simbolitzi rols només si els infants ho demanen.
2. **Empatia tònica:** Estar atents a les variacions tòniques dels infants (actitud d'escolta activa), modificacions en les seves postures, to, mímica, temps, actitud.
3. **Símbol de llei i seguretat:** Dins el deixar fer, el psicomotricista ha de fixar els límits de la llibertat.
4. **Mirada perifèrica:** És necessària per la seguretat dels infants.

3.2. ELS CONTES MOTORS.

La paraula *conte* etimològicament deriva del mot llatí *computare* que significa "comptar numèricament". Posteriorment, aquest fet de comptar, d'enumerar, es va generalitzar i passà a significar la narració d'un relat, esdeveniment o història (real o fictícia).

Però, si afegim l'adjectiu *motor* entès com allò que és capaç de generar moviment, el concepte conte motor s'entén per si mateix. El seu origen pareix trobar-se en la figura de Thulin (1876 – 1965), creador dels “exercicis en forma de joc” i dels “contes gimnàstics”.

3.2.1. Definicions.

Un conte motor podem definir-ho com un conte jugat, vivenciat de manera col·lectiva amb unes característiques i uns objectius propis (Conde, 2001). No obstant això, són històries narrades i participatives, a més de divertides, a on hi predomina el joc motor, el qual és transformada en una estructura essencial, per a la construcció del pensament fantàstic dels infants.

És un intent d'enriquir les tendències gimnàstica -pedagògiques vinculades a la educació física infantil (González, Madrera & Salguero, 2004).

Els contes motors es componen de dues parts interrelacionades: per una banda, els contes i per l'altra, les accions motrius.

Per tant, treballar amb aquesta temàtica sobre els contes motors dins aquest àmbit presenta un gran significat educatiu, ja que l'acció motriu comporta les dimensions cognitives, afectives i socials (Ruiz Omeñaca, 2011).

Segons Bettelheim (1995), perquè el conte motor sigui considerat una bona eina pedagògica, ha de mantenir l'atenció dels infants, així com la diversió i potenciar les curiositats. Segons Fröebel (1929), afirma que aprenen mitjançant vivències i accions.

El conte motor és representat per mitjà del joc, en que tots els infants representen la història contada, a través del moviment al que sol anar acompanyat de música, amb unes característiques específiques i uns objectius.

En aquestes edats tan primerenques, els infants són una font d'energia, ja que s'ha de deixar que investiguin, manipulin, evocin, juguin, representin i a més, aprenguin sensacions i experiències noves, que els facin créixer autònomament. No obstant això, connecta amb la psicomotricitat i la motivació amb un món ple de imaginació, fantasia i màgia.

3.2.2.Característiques.

Conde (2001), ens assenyala algunes de les característiques bàsiques:

- És una baula prèvia entre el conte escrit, i pot anar paral·lel al conte narrat.
- Incideix en la capacitat expressiva dels infants, primer s'interpreta cognitivament i després motriument.
- Els infants, quan executen el conte motor, es converteixen en protagonistes absoluts.
- És una font motivadora que desperta curiositat e interès cap als infants, per descobrir històries i personatges.

3.2.3.Objectius.

Seguint amb el mateix autor, els objectius que ha de tenir un conte motor són:

- Fer als infants protagonistes, desenvolupant la seva conducta cognitiva, afectiva, social i motora.
- Desenvolupar els elements psicomotors bàsics (esquema corporal, lateralitat, estructuració espacial, temporal i ritme), les qualitats motrius coordinatives (coordinació i equilibri), les habilitats bàsiques (desplaçaments, salts, llançaments, recepcions i girs) i les habilitats genèriques (pot, conduccions i cop).
- Desenvolupar les qualitats físiques (força, velocitat, resistència i elasticitat).
- Desenvolupar la capacitat creativa dels infants, fent-li interpretar corporalment el que se li està verbalitzant, potenciant el desenvolupament de la seva imaginació i construint les seves capacitats cognitives.
- Asseure les bases preventives i higièniques de la salut, a través de l'exercici físic des de les primeres edats i com un hàbit de vida, que anirà marcant el que seran els seus futurs costums.
- Interdisciplinari les àrees musical, plàstica i corporal. Interdisciplinari els continguts de lo corporal amb les altres matèries, amb l'objecte de globalitzar l'ensenyança.

- Descobrir el propi cos com a vehicle de comunicació.

3.2.4. Tipus de contes motors.

1. **Sense materials:** es desenvolupa la imaginació i la creativitat dels infant, ja que no requereixen de materials i han d'utilitzar el propi cos, en el qual desenvolupin l'acció proporcionada. És el millor dins del desenvolupament social, de les emocions i els sentiments. El docent compleix un paper important com a guia.
2. **Amb materials:** es desenvolupa a més de la creativitat i la imaginació, les habilitats i les destreses bàsiques. També, es fonamenta la participació, el respecte cap al material i cap els companys.
3. **Amb materials musicals:** es completament igual que el conte motor amb materials, únicament el que canvia, es què les sessions dirigides amb aquesta tipologia van acompanyades de musica o instruments musicals. Com per exemple, les ones de la mar, els ocells cantant.....
4. **Amb materials alternatius o de reciclatge:** aquest és el conte més complex, ja que els materials son construïts pels infants a priori. El que pretén es que primerament, el mestre conti el conte perquè els infants escoltin el relat i esbrinin quin tipus de material han d'anar construint. Per tant, té una primera part d'escolta activa del conte, una segona part, de realització de materials i finalment, el desenvolupament del conte motor amb el material construït.

3.2.5. Etapes del conte motor.

La estructura que han de seguir els contes motors és de la següent manera, com es pot veure a la taula 1:

Taula 1. Estructura dels contes motors

Part inicial	Activitat motriu	Part final
És la part més important, a on es recorden les normes i les precaucions que s'han de prendre.	És la part on se narra el conte, juntament amb els moviments que els infants han de realitzar amb el seu propi cos, amb els dels companys o amb l'ajuda d'algun material de la sala.	És la part de l'acabament on e és comenta com ha anat la sessió, les dificultats que han anat trobant o, simplement el que més els ha agradat. En algunes ocasions, és sol acabar en

		relaxació i que després, realitzin un dibuix sobre el conte motor que s'ha dut a terme
--	--	--

3.2.7.Beneficis.

Uns dels grans beneficis que presenten els contes motors, és la motivació que produeix en els infants, en exercir accions motrius dels personatges que se'ls presenta en els diferents contes, on són els propis protagonistes del relat. Ja que, acosten als infants a un món desconegut, a situacions quotidianes i reals, així, com comprendre les relacions humanes, fomentant l'assimilació de la cultura i dels valors de la vida.

Un altre benefici es què els contes són una bona eina, ja que posseeixen un valor preventiu, pedagògic i terapèutic, doncs, es quan a través d'ells, els infants confeccionen les seves fantasies i pors, contribuint a estructurar i estimular les dimensions cognitives, inconscients, afectives i relacionals, així com les motrius.

3.3.EL CONCEPTE DE MOTIVACIÓ.

3.3.1.Definicions

“Motivació, és el procés d'estimular a un individu perquè realitzi una acció, que satisfaci alguna de les seves necessitats i abast d'alguna meta desitjada per al motivador”. (Sexton, 1977, p.162).

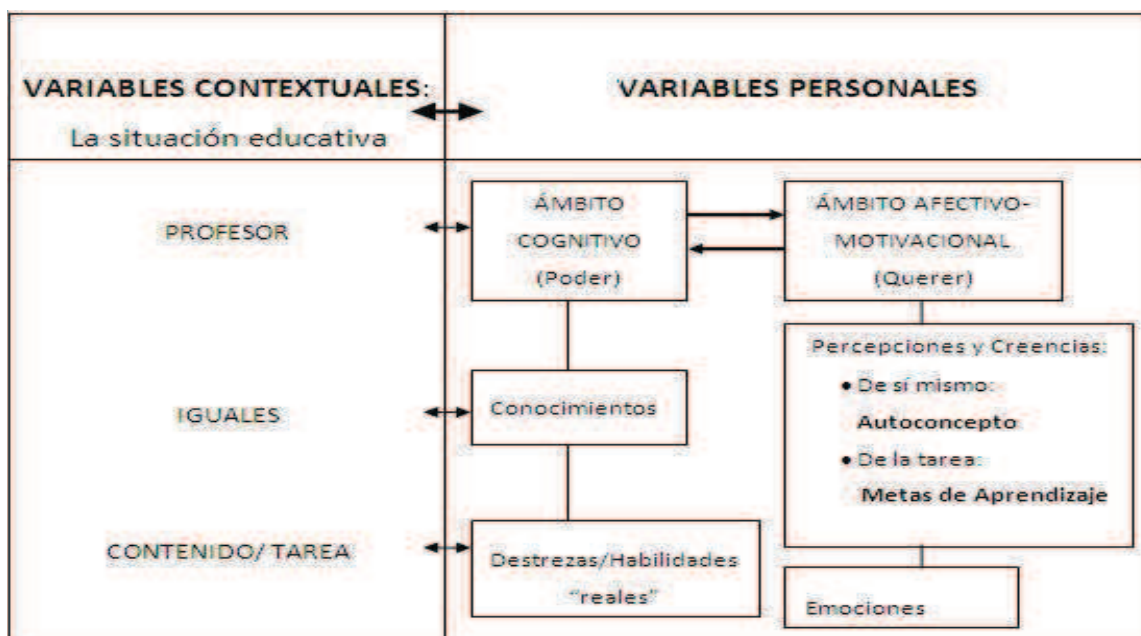
Segons Reeve (2003), defineix el terme motivació com “ el procés pel qual la necessitat insatisfeta d'una persona, genera energia i direcció fins a certs objectius l'assoliment dels quals se suposa haurà de satisfer aquesta necessitat. Els estats emocionals estan per tant, en continu flux, en un estat de creixement i declivi perpetu”.

Trechera (2005), esmenta que, etimològicament, aquest concepte prové del llatí *motus*., el qual, es relaciona amb allò que mobilitza a la persona per executar una activitat.

No obstant això, és un procés pel qual s'inicia i dirigeix una conducta cap a l'assoliment d'una meta. Aquest procés involucra variables tant afectives (per comprendre elements com l'auto-valoració i l'auto-concepte) com cognitives (en quant a les habilitats de pensament i conductes instrumentals per aconseguir les metes proposades). (Alcalay i Antonijevic, 1987).

Garcia i Dómenech (1997) concreten les variables personals i contextuales més rellevants en la motivació dels nins durant el procés d'aprenentatge; com es pot veure a la gràfica 2:

Gràfica 2: Variables personales y contextuales más relevantes que influyen en la motivación del estudiante.

Per tant, la motivació està molt relacionada amb l'aprenentatge i l'autoconcepte en l'educació infantil, ja que és el motor que fomenta els infants i es on, els mestres han de potenciar la seguretat en ells alhora de realitzar les accions reforçant, el que fan bé com del que fan malament.

3.3.2.Perspectives teòriques sobre la motivació.

Dins la societat es poden trobar diverses àrees de la vida front aquest concepte, entre elles l'educativa i la laboral. És a dir, cada un de nosaltres té diferents accions alhora de

comportar-se dins el seu entorn, per així, poder afrontar-se davant la societat en la que es viu.

A mes, la motivació en sí, és el conjunt de raons per les quals les persones tenen diversos comportaments, dependentment de les formes que la vida els brinda. Per tant, des de l'àmbit educatiu es vol potenciar certa motivació als alumnes, per que així en un futur puguin desenvolupar-se amb èxit i sense fracàs.

Segons Santrock (2002), proposa tres perspectives fonamentals referits a la motivació:

1. **La perspectiva conductista** → és coneixen els estadis dels individus en relació a les estimulacions exteriors que reben, com per exemple, les recompenses tant amb reforç positiu com de negatiu.
2. **La perspectiva humanista** → són les capacitats de l'ésser humà per poder desenvolupar-se en la vida.
3. **La perspectiva cognitiva** → és la que emfatitza amb el poder del pensament, és a dir, l'individu està en ple creixement personal i anirà construint noves estructures.

3.3.3. Tipologia de la motivació.

Es pot dir que hi ha dues maneres de motivar als infants. Per una banda, la motivació intrínseca (surten de les necessitats internes), i per altre banda, la motivació extrínseca (les que provenen de fora).

1. La motivación extrínseca.

És la que sorgeix quan el que recompensa o castiga als infants són externes a ells, per tant, estarà determinada per altre subjecte, que és qui controlarà la conducta. És a dir, és la que ocorre quan donem reforçadors o una recompensa als infants, això, es vincula a l'acompliment reeixit d'una tasca a l'obtenció de resultats que es valorin.

Apareix quan s'ha de fer alguna cosa la conseqüència del qual seria obtenir una recompensa física, com per exemple els gomets, o psicològica, com per exemple, un elogi. Per tant, sol resultar més difícil alhora de mantenir la concentració .

Deci & Ryan (1985) descriuen quatre estadis de motivació extrínseca:

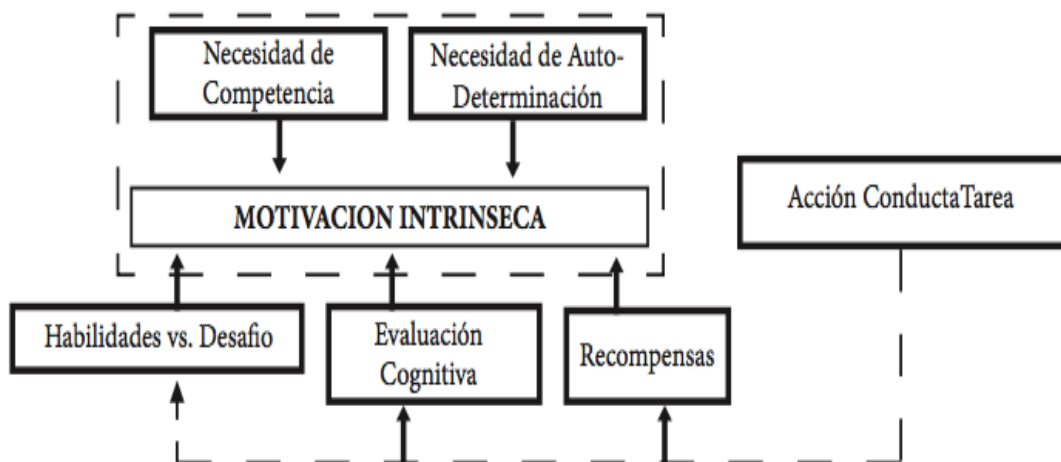
1. En un principi la motivació **regulada externament**: no existeix autonomia i es fa perquè algú ho demana o simplement per alguna recompensa.
2. Motivació **introyectada**: l'objectiu és complir una demanda externa, però la recompensa es interna. Esta relacionat amb el manteniment de la autoestima, per alegrar-se per ser capaç de fer alguna cosa que demanen, però no té autonomia.
3. Motivació **regulada per identificació**: es segueix realitzant per alguna cosa externa, però conta amb major autonomia i capacitat de prendre decisions.
4. Motivació per **integració**: es el tipus de motivació extrínseca més semblant a la intrínseca. S'aconsegueix quan la persona assimila els objectius com a propis i acords al sistema de valors, a més, de tenir una gran autonomia.

2. La motivación intrínseca.

S'ha d'entendre com aquella intensitat i persistència que expressen els individus al realitzar certes tasques sense necessitat de veure's pressionats per factors externs, recompenses entre d'altres. No obstant això, implica interès, decisió i bon ànim espontani per tal d'aconseguir els objectius que son vists com a importants i valuosos en sí mateixos.

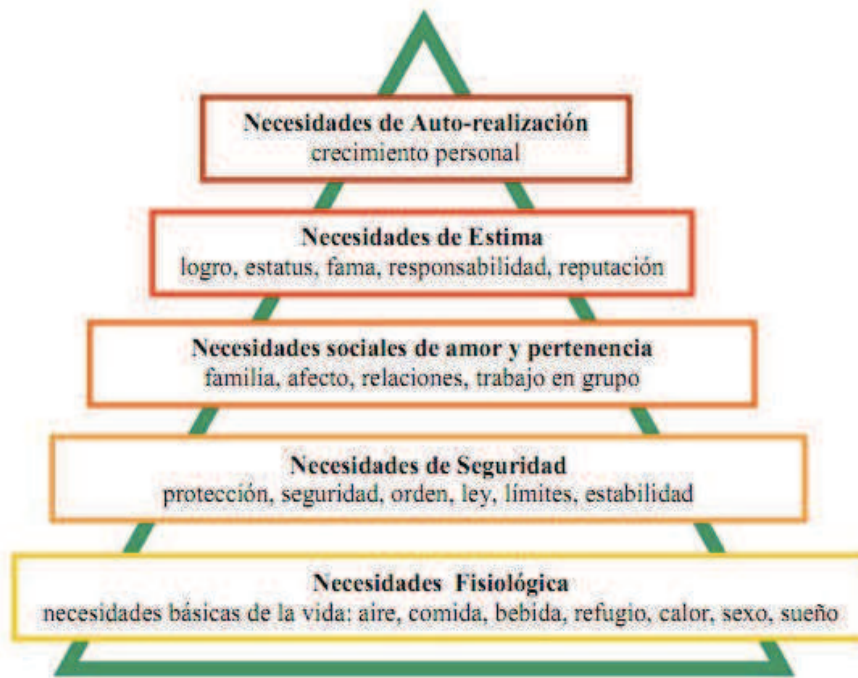
D'acord amb Arturo Orbegoso, aquesta motivació posseirà certa qualitat segons s'hagi configurat la necessitat de competència en la persona i la seva autodeterminació. I, atenant, a situacions concretes variarà d'acord a com es presenti el balanç entre el desafiament plantejat de la tasca i les habilitats que posseeixin per encarar-la.

Gràfica 2: La motivació intrínseca: característiques i variables que l'afecten.

En 1954, en el llibre “*Motivación y Personalidad*”, Abraham Maslow (1991), desenvolupa la seva teoria de la motivació en una jerarquia de necessitats humanes. És descriuen cinc tipus de necessitats en format piramidal. Com es pot veure a la següent piràmide les necessitats són:

Piràmide 1: Les cinc necessitats de Maslow.

- **Necessitats fisiològiques:** és relacionen amb l'ésser humà com un ser biològic. Són les primeres necessitats bàsiques que s'han de satisfer. Les persones necessiten satisfer uns mínims vitals, per poder viure en societat.
- **Necessitats de seguretat:** són aquelles que condueixen als individus a poder alliberar-se, a aconseguir una estabilitat i organització, a més, d'estructurar el seu entorn.
- **Necessitats socials d'amor i pertinença:** com a éssers socials, els individus tenen la necessitat de relacionar-se amb els altres, ser acceptats i a més, de poder pertànyer a un grup.
- **Necessitats d'estima:** es relacionen amb el sentir-se bé sobre un mateix. Totes les persones tenen aquesta necessitat, tenir una bona valoració de si mateixes amb un mínim de respecte cap als altres i a un mateix.

- **Necessitats d'auto-realització:** d'acord amb Valdés (2005), se'ls coneixen com a necessitats de creixement personal.

Herrera, Ramírez i Rosegui (2004), indiquen que la motivació és una de les claus explicatives més importants de la conducta humana. Es a dir, representa, el que originàriament determina que la persona iniciï una acció, es dirigeixi cap a un objectiu i persisteixi una meta amb la finalitat d'aconseguir-ho.

En el seu llibre "*Terapia centrada en el cliente*" (1950), Carl Rogers considerava que l'individu té en sí mateix, mitjans per aconseguir l'auto comprensió, per tal de modificar les actituds. Segons Rogers, l'individu és l'únic que pot conèixer per complet el seu camp d'experiència, i que no sempre es fàcil entendre la conducta, des del marc de referència d'altre persona.

El constructivisme, és una corrent de pensament, que postula que el coneixement ha de ser construït pels propis infants d'una forma activa i participativa. Adquirint així, una adaptació al món, a través de l'experiència que li permetrà solucionar situacions problemàtiques. Aquesta teoria no estudia la realitat, sinó la construcció de la realitat, per modificar el que sigui necessari per construir els coneixements previs.

Per tant, és una construcció que els infants creen a través de la interacció entre el seu referent, l'objecte d'aprenentatge i ell mateix amb els seus iguals.

David P. Ausubel, nord americà que va desenvolupar la teoria de l'aprenentatge significatiu, es una de les principals aportacions de la pedagogia constructivista.

La seva teoria resol, l'aparent incompatible entre l'ensenyament per descobriment i l'ensenyament explosiu, en complir ambdues amb el requisit de motivar l'assimilació significativa, activant així, sabers previs per tal d'afavorir una actitud participativa.

Segons Maldonado (2002), existeixen tres requisits per aconseguir un aprenentatge significatiu:

1. **La significativitat lògica del material**, estant aquest organitzat per facilitar una construcció de coneixements.
2. **La significativitat psicològica dels materials**, han de permetre connectar el nou

coneixement amb els previs que els infants posseeixin, compreguin i tinguin una memòria de llarg termini.

3. **Actitud favorable** dels infants, ja que l'aprenentatge no es dona si aquests no volen i el docent, solament pot influir mitjançant la motivació de les activitats plantejades.

Entre la teoria cognitiva es pot aprofundir que Bandura (1987), va considerar que en el procés d'aprenentatge influiran factors ambientals, conductuals i personals.

No obstant això, aquest autor va tenir present la teoria social-cognitiva, on la personalitat i l'estat d'ànim d'un individu pot influir en la forma de l'aprenentatge. Per tant, la millor manera d'alliberar-se es a través del joc.

Una de les teories més conegudes, és la teoria constructivista-cognitivista del desenvolupament proposada per Jean Piaget (1979). El qual, pensava que els infants construïen el seu propi coneixement, elaborant esquemes cada vegada més complexes.

Es poden trobar dos conceptes, per una banda, l'assimilació, el qual els individus incorporen nous esquemes juntament a la informació que ja tenien establerta, i per altre banda, es troba el concepte d'acomodació, la qual, és la modificació de la conducta de l'estructura interna.

Per tant, es defineix certa motivació com a la voluntat d'aprendre, entesa com un interès dels infants per absorbir i aprendre tot allò que envolta el seu entorn.

Aquest treball està enfocat a l'etapa pre-operacional de Jean Piaget, ja que la proposta de millora que es realitzarà seran amb infants que es troben dins l'estadi corresponent. És comencen a donar comportaments socialitzadors, en el que les conductes emocionals s'amplien i a més, deixen de ser un reflexa instintiu, per passar a ser una emoció expressada amb intencionalitat, que ajudaran als infants a poder construir el seu propi 'Jo'.

La teoria psicoanalítica, és una pseudociència que va ser fundada a finals del segle XIX pel neuròleg austríac Sigmund Freud, un dels intel·lectuals més influents del segle XX. Aquesta teoria, tracta d'explicar les forces inconscients que motiven al comportament humà.

Per Sigmund Freud, l'esser humà compta amb motivacions inconscients que condicionen i determinen els seus actes i decisions. Aquestes motivacions inconscients les anomena *pulsions*, perquè per a Freud, els primers anys de vida eren decisius dins la formació de la personalitat de l'infant.

4. Característiques del segon cicle d'educació infantil (3-6).

Segons Aucouturier (2004), en aquesta franja d'edat s'instal·la el dispositiu espacial, abans d'iniciar la sessió, progressivament s'instaura el dispositiu temporal; on es deixa un temps per l'expressivitat motriu, seguida d'una història i després, es deixa un altre temps per l'expressivitat plàstica i gràfica.

Segons Carmen Pascual (2011), li dóna molta importància a la part simbòlica, ja que es quan els infants comencen a interaccionar amb els altres dins el seu joc.

Els hi queda molt per descobrir, continua l'exploració de l'espai i dels objectes, experimenta les sensacions corporals de balanceig, gir, salt, caiguda, equilibri i desequilibri, força, pujar i baixar poc a poc, els objectes van sent una prolongació del seu propi cos.

També, comencen les incursions en l'espai simbòlic, entrant i sortint d'ell, sense aturar-se en un joc determinat.

Ja comencen a identificar-se amb personatges de dibuixos animats i a més, van creant jocs circumstancials, dependentment dels seus propis interessos.

En aquesta etapa del joc simbòlic, els permet assimilar les situacions quotidianes, ja que a través de la reproducció simbòlica, es transformen tots aquells fets que els impressionen o que no comprenen. Per tant, aquest tipus de joc, és un mitjà d'adaptar-se tant en la part afectiva com en la intel·lectual amb el món que l'envolta.

No obstant això, fan realitat els seus interessos, desitjos, evadint allò que no els agrada del seu entorn.

D'aquí, deriva la importància que adquireix el professorat, són ells que han d'anar accedint als infants a través de preguntes, com per exemple; "Ah! Superman puja a llocs alts? I, ¿tu a on pujaràs?".

A partir del tercer any → Es comença a consolidar la denominació de la lateralitat, encara que no estarà del tot definida fins als 6-7 anys o inclús fins els 9 anys, que impulsa la estructuració de l'esquema corporal i l'orientació espacial. Els infants tenen un major sentit de la pròpia identitat i de la socialització.

Al final del tercer any → El desenvolupament motor està en ple apogeu. Els infants corren (amb canvis de direccions), trepen, boten, puguen i baixen escales..., la independència manual és total i tenen una representació més real de la figura humana (encara que el cap segueix essent de proporcions grans).

En el desenvolupament intel·lectual experimenten un gran avanç: nomenen objectes, esmenten parts del cos, comprenen varis consignes, realitzen torres i encaixos, i tenen una gran riquesa de vocabulari, utilitzen el verb; el jo i el mi.

En el desenvolupament afectiu augmenta la maduresa; apareix el sentit moral i hi ha una gran independència en el figura de la inclinació. Els infants construeixen un món imaginari per ells sols, que els hi proporciona seguretat i els obri cap a la socialització.

I, en el desenvolupament social tenen un gran interès cap als seus iguals.

Al voltant dels sis anys → comença un nou gran període en la vida dels infants. És un període sensible, en el que la confiança i la seguretat que necessiten és de gran importància, per afrontar els nous reptes de la vida cap en davant.

5.Nova eina motivacional i d'aprenentatge "ELS CONTES A PSICOMOTRICITAT"

Sovint es qüestiona la dificultat de realitzar sessions perquè no es disposen de suficients materials i que, a més a més, hauria de ser un tipus de material específic, motivador, significatiu i atractiu. Però, la realitat d'avui dia, és que molts de centres educatius no disposen d'una bona dotació de material, però de cada vegada, es van aconseguint recursos motivadors, variats i de qualitat.

El fet de tenir pocs recursos materials dins la sala de psicomotricitat no té cap impediment, però té un gran punt a favor, i és que, com a docents ens afavoreix la

imaginació i la creativitat, perquè a través d'aquesta escassetat de material, es poden cercar diverses alternatives, perquè així, els infants puguin experimentar i viure en primer pla diferents situacions a través del cos.

No obstant això, d'aquí surt la idea del present treball de poder utilitzar una nova eina dins aquest àmbit, com són els contes motors, ja que es considera un bon recurs innovador poder utilitzar-ho dins les sessions de psicomotricitat.

Aquest tipus de materials que s'incorporen a les sessions són possibles recursos que ajuden a potenciar la vivència i l'experimentació dels propis infants, vist que són ells els vertaders protagonistes.

Per tant, l'ús de determinats materials afavoreix un augment en l'activitat motriu, estimulant les funcions cognitives i l'afectivitat en què l'infant investeix el material i, a més, s'introdueixen dins una dimensió relacional.

Segons Blández, J. (1995), els materials han de veure's com una forma de suggerir una manera de treball, de seleccionar i organitzar el coneixement i tenir diverses estratègies de qualitat, que provoquin certa motivació als infants. No obstant això, els docents han de dissenyar activitats d'aprenentatge obertes i flexibles, dependentment dels ritmes dels infants.

Segons Jordi Díaz (1994), els materials i recursos didàctics faciliten les condicions necessàries, perquè els infants puguin dur a terme les activitats programades amb el màxim profit.

Es podria dir que els diferents materials i recursos didàctics han de complir una sèrie de funcions, entre d'altres:

- **Funció motivadora:** han de tenir l'objectiu de captar l'atenció dels infants, mitjançant un poder d'atracció caracteritzat per les formes, colors, tacte, accions, sensacions...
- **Funció estructurada:** és necessari que els diferents materials es constitueixin com a mitjans entre la realitat i els coneixements, fins al punt de complir funcions d'organització dels aprenentatges i d'alternativa a la mateixa realitat.

- **Funció didàctica:** es imprescindible, que hi hagi una relació entre els recursos materials que es poden utilitzar, i els objectius i continguts dins el procés d'ensenyament-aprenentatge.
- **Funció facilitadora:** molts dels aprenentatges que es donen a psicomotricitat son imprescindibles ja que tots els recursos materials, han de tenir una existència de com utilitzar-los.

La importància d'introduir aquest tipus de recurs material dins les sessions de psicomotricitat, és la de poder despertar el desig d'aprendre d'una manera més lúdica, per així, evitar la frustració del sentit emocional. Per tant, es feina dels docents donar eines d'aprenentatge als infants, amb la finalitat de crear-lis interès per descobrir nous coneixements a través de la part lúdica. D'aquí surt la idea d'innovació de material a les sessions de psicomotricitat, juntament amb la incorporació del conte motor.

Per un costat la sala de psicomotricitat és un lloc magnífic per poder realitzar aquesta pràctica psicomotriu, ja que és disposa d'un ampli espai. Per l'altre, el conte és un recurs complet i motivador per treballar la globalitat de l'infant, i els continguts específics de l'àrea de psicomotricitat.

6.Proposta d'Intervenció.

Aquesta proposta es basa en els contes motors, on la metodologia serà dirigida i semi-dirigida i a més, és globalitzadora i activa amb un aprenentatge significatiu, a on els infants seran participants del seu propi aprenentatge fonamentades en el joc.

A més, serà flexible, on es tindran en compte tots els imprevists que podran anar sorgint durant la sessió. Ja que, com s'ha anat comentant al llarg del treball, que en aquestes edats tan primerenques la concentració se'n va més fàcilment i costa prendre atenció. Per tant, es tindran en compte les característiques d'aquests infants i el seu ritme d'aprenentatge.

Les activitats que hauran de realitzar els infants seran definides pel docent, com per exemple, "aixecar els braços" o "pujar per les espatlles". També, podran ser semi-obertes, com " traslladar un globus per parelles".

No obstant això, les activitats que tindran que realitzar els infants seran a través de la cooperació, per la qual cosa fomentarà la socialització, ja que d'unes altres tindran que realitzar-les de manera individual o en petit grup.

6.1.Temporalització.

Aquesta Unitat Didàctica està pensada per ser realitzada durant un mes aproximadament a partir del segon trimestre del curs escolar. Doncs, els infants, ja tenen més relació amb els seus iguals i per tant, els resultarà més familiar i proper. Encara que, podrà ser modificada en funció dels interessos, ritmes i necessitats dels infants.

Cada una de les sessions es durà a terme durant una hora aproximadament. Aquests contes podran ser contats per tots els infants del segon cicle de l'educació infantil, sempre i quan s'adaptin a la seva edat i característiques pertinents.

A continuació s'exposen els diferents contes motors que es durien a terme, juntament amb l'edat dels infants que pertorqui, com es pot veure a la taula 2, la classificació dels contes motors distribuïts per edats; es de la següent manera:

Taula 2. Classificació dels contes motors distribuïts per edats.

Conte motor	Grup en el que va dirigit
<i>Un viatge especial a la Lluna</i>	<i>3 anys</i>
<i>L'excursió de la primavera</i>	<i>4 anys</i>
<i>Un somni</i>	<i>5 anys</i>
<i>Llop de lluna</i>	<i>5 anys</i>
<i>El rellotge marmota</i>	<i>5 anys</i>
<i>Linda i els seus jocs</i>	<i>4 anys</i>
<i>El pallasso Tim</i>	<i>4 anys</i>
<i>Dies meravellosos</i>	<i>6 anys</i>

<i>Els animals del circ</i>	<i>4 anys</i>
-----------------------------	---------------

6.2.Disseny de les activitats.

Nom del conte motor: “Un viatge especial a la Lluna”		
Edat: 3 anys.		
Espai		
El conte es podrà realitzar tant dins el gimnàs com al pati exterior. Això si, es tindrà en compte que si es realitza el conte en un espai obert, tindrà que ser en un lloc tranquil sense gaire estímuls actius, per així, no llevar certa motivació cap als contes.		
Recursos materials		
Un globus enorme que simularà la lluna.		
Tela negra per tapar la lluminositat.		
Estrelles platejades aferrades a la tela negra.		
Matalàs.		
Blocs de construcció.		
Cordes.		
Pilotes.		
Musica		
Objectius generals		
Desenvolupar les habilitats perceptives bàsiques, de socialització, de l’expressió musical, de l’expressió no verbal, dels continguts interdisciplinaris i l’aprenentatge de la relaxació i respiració.		
Conte	Acció motriu	Gràfica

Sabeu el que m'ha dit un oceller? Que anem a viatjar a la lluna. Però, hem d'agafar un coet que està molt lluny d'aquí, així que ens hem de desplaçar. Anem a agafar les nostres bicicletes i anem fins al parc.

Al parc aparquem la bicicleta i agafem la moto, la qual se'ns ha quedat sense gasolina pel que ens dirigim a la gasolinera.

Però, a la gasolinera veiem un cotxe vermell meravellós i ens pugem en ell.

Què ha passat? Hem arribat al mar i no podem continuar amb cotxe. Aparquem el cotxe i muntem amb vaixell.

Per fi arribem a la costa i es veu el coet on ens hem de muntar.

Pugem en coet i després de diversos dies arribem a la lluna. Però en arribar allà, el nostre coet es trenca i no podem tornar a la Terra.

Se'ns ocorre demanar ajuda als extraterrestres, però aquests s'espanten de nosaltres. Així, que ens amaguem darrere de les

Amb les cordes simulem que muntem amb bicicleta, movent els peus com si donéssim pedals per tot l'espai sense tocar els cèrcols.

Cada infant se situarà dins d'un cèrcol, en el qual haurà de ficar la corda dins i treure-la a fora.

Ara, simulem amb les cordes que conduïm una moto, i parem en un dels cèrcols. Aquesta vegada caldrà saltar dins-fora del cèrcol.

Fem que muntem amb cotxe amb la corda, i parem en un cèrcol, en el qual haurem de col·locar la corda al voltant del mateix.

Simulem que muntem amb vaixell amb la corda, i parem en un cèrcol. Aquest cèrcol ho trepitgem amb els peus.

Muntem en un coet amb les cordes, parem i per parelles fem un dibuix a l'esquena del company.

Posem la corda en el sòl i la saltem cap a un costat i cap a l'altre.

Lligar diverses cordes pels extrems, formant un cercle tancat. Els infants han d'intentar agafar els coixins de psicomotricitat, que simularan ser els extraterrestres i estaran situats per la sala. Amb la finalitat de què tots els coixins quedin dins el cercle.

Per acabar la sessió, els infants es tombaran al sòl, on el mestre els hi passarà per damunt el cos un mocador amb musica relaxant de fons.

<p>roques.</p> <p>Quan els extraterrestres es confien i surten dels seus amagatalls, correm cap a ells i els parlem amb la sorpresa que saben el nostre idioma i són uns experts arreglant coets.</p> <p>Per fi podem tornar a la Terra i, els convidem al fet que es vengen amb nosaltres. Quan arribem a la Terra estem tan contents de tenir nous amics, que ens posem molt alegres i saltem amb entusiasme.</p> <p>Després de les nostres aventures, dormim profundament en els nostres llits.</p>		
--	--	--

El segon conte motor és una adaptació a partir de la proposta de Conde Caveda, 1991.

<p>Nom del conte motor: La excursió de la tardor.</p> <p>Edat: 3 anys.</p>
<p style="text-align: center;">Espai</p> <p>El conte es podrà realitzar tant dins el gimnàs com al pati exterior. Això si, es tindrà en compte que si es realitza el conte en un espai obert, tindrà que ser en un lloc tranquil sense gaire estímuls actius, per així, no llevar certa motivació cap als contes.</p>

Recursos materials	
<p>Fulles de la tardor.</p> <p>Musica</p> <p>Pilotes.</p> <p>Cèrcols.</p> <p>Decoració de primavera.</p>	
Objectius generals	
<p>Desenvolupar les habilitats perceptives bàsiques, de socialització, de l'expressió musical, de l'expressió no verbal, dels continguts interdisciplinaris i l'aprenentatge de la relaxació i respiració.</p>	
Conte	Acció motriu
<p>Hi havia una vegada un petit prat molt i molt fosc, en el qual les flors estaven seques i estaven al sòl. Y, amb el mestre van decidir anar d'excursió al bosc a cercar les fulles seques.</p> <p>Quan arribaren al prat van començar a caminar i caminar. Pel camí no sentien els ocells i els arbres no tenien cap fulla.</p> <p>Però, de sobte, va sortir l'arc de San Martí, així que es varen posar tots molts contents i el prat es va tornar de colors. Per tant,</p>	<p><i>Els infants es desplacen per tot l'espai de la sala de psicomotricitat al ritme de la musica. Simulen que son ocells i fan com si volessin per tota la sala (el prat).</i></p> <p><i>Simulen que son flors i ens posen de puntetes dins un cercol i s'aixequen ràpidament amb el cercol agafat a les mans.</i></p> <p><i>Van pegant bots entre els cercols que hi distribuït per la sala i entre els companys s'han de donar abraçades.</i></p> <p><i>Els infants tindran que agafar els pètals vermells que seran els globus que hi haurà per la sala fins que la musica s'apagui.</i></p> <p><i>El mestre oferirà als infants bombolles</i></p>
	Gràfica
	

que creïu que ha passat?
“doncs, la primavera ha arribat”.

A la fi els ocells varen piular i volaven alegrement. I, per tant, totes les flors varen començar a créixer per tot el camp. Totes les flors es varen posar contentes de poder conèixer a altres flors.

Però, sabeu que? Entre totes les flors n’hi havia una que era molt molt especial, s’anomenà Tulipa, a la qual totes les flors la volien, ja que tenia uns pètals molts bonics.

Aquesta flor amagava un gran secret, ja que era l’única flor, que podia fer desaparèixer els insectes que molestaven a les flors. Aquest secret consistia en bufar, per a que així els insectes sortissin volant, com si d’un remoli es tractes.

Un dia, Tulipa va veure com se li atracava una bonica papallona i va desitjar ser com ella per poder volar.

Y, de repent, se li van començar a caure els pètals tan bonics que tenia de

de sabó i tindran que bufar en totes les forces per a que surtin.

Simulen volar per la sala juntament amb els globus fer-los pujar i baixar alhora.

Ens tombem tots al sòl. A poc a poc, ens anem aixecant del sòl i ens anem movent per tota la sala de manera lliure al ritme de la musica.

Agafen les pilotes que simularan les gotetes de la pluja i les llancen per a dalt, a baix, d’asseguts...

Els infants agafen les bombolles de sabó i bufen ben fort. I, a poc a poc, es van tombant a terra deixant que les bombolles es caiguin juntament amb ells.

El mestre posa musica i poc a poc, els infants es van aixecant al ritme de la musica i es posen a ballar tots junts. celebrant la benvinguda de la primavera.

color vermell.

Una altre vegada, el prat es va enfosquir ja que aquella meravellosa flor que tant brillava es va apagar.

Però, hi havia una fada que era la dels somnis, i el veure que aquesta flor no podia brillar com abans va fer un conjur i a la fi, va retornar-li els seus pètals per a que, així el prat tornes a brillar.

I una altra vegada, l'alegria va arribar al prat, el sol va tornar a brillar en aquell bonic prat i les flors tornaven a estar contentes.

Una de les coses que més li agradava fer a les flors, era jugar amb les gotetes d'aigua que cauen dels núvols. Però, quan varen acabar estaven tan cansades, que es tombaven i es varen quedar adormides agafant els raigs del sol que il·luminava tot el prat.

El tercer conte motor tracta sobre els animals del circ.

Nom del conte motor: Els animals del circ

Edat: 4 anys.

Espai		
<p>El conte es podrà realitzar tant dins el gimnàs com al pati exterior. Això si, es tindrà en compte que si es realitza el conte en un espai obert, tindrà que ser en un lloc tranquil sense gaire estímuls actius, per així, no llevar certa motivació cap als contes.</p>		
Recursos materials		
<p>Pintura de cara.</p> <p>Cordes.</p> <p>Etiquetes motivadores amb diferents animals.</p> <p>Piques.</p> <p>Pilotes.</p> <p>Bancs suecs.</p> <p>Espatlleres.</p> <p>Cèrcols.</p> <p>Musica</p>		
Objectius generals		
<p>Desenvolupar les habilitats perceptives bàsiques, de socialització, de l'expressió musical, de l'expressió no verbal, dels continguts interdisciplinaris i l'aprenentatge de la relaxació i respiració.</p>		
Conte	Acció motriu	Gràfica
<p>Un dia molt assolellat d'estiu, els infants d'Infantil del centre Es Galatzó, aniran al circ. Però, es tracta d'un circ molt especial, ja que seran els propis infants que faran d'animals.</p>	<p><i>Al començament de la sessió, se'ls convidarà als infants si ja estan preparats per entrar al circ.</i></p> <p><i>Una vegada, que tots els nins estan preparats amb la pintura de cara dels diferents animals del circ, entraran per descobrir tot el que els espera.</i></p> <p><i>Els infants s'arrossegaran en el sòl entre les piques simulant el moviment</i></p>	

<p>Una vegada que entren dins la sala (circ) es troben amb tota la sala ambientada, com si estiguessin a un circ de veres.</p> <p>Els infants tindran que anar passant per diverses estacions:</p> <p>En la primera estació es troben amb l'etiqueta de les serps, seguidament amb els elefants i finalment els micos.</p> <p>En el segon circuit apareixen els lleons, les foques i uns equilibristes que tindran que seguir les instruccions dites pel mestre.</p> <p>Al final del conte tots els infants varen acabar deixant la seva petjada dels peus a un paper continu blanc i conte contat conte acabat.</p>	<p><i>de la serp amb tot el seu cos.</i></p> <p><i>Seguidament, aniran passant per damunt d'un corda amb les mans esteses en els costats .</i></p> <p><i>Després, donarem pas als micos que tindran que botar amb els peus junts els cercols de colors.</i></p> <p><i>Simularan ser lleons i tindran que passar entre els cercols.</i></p> <p><i>Després, tindran que botar una pilota amb les dues mans i finalment, tindran que pujar per les espatlles fins arribar a un banc suec una mica inclinat que farà de tobogan.</i></p> <p><i>Una vegada tots els infants han passat per les indicacions, es tornarà a la calma, realitzant un mural amb les seves petjades dels peus acompanyat de musica.</i></p> <p><i>I, tots junts tindran que ballar una cançó.</i></p>	
--	--	---

Aquest conte motor és una adaptació de l'autor Conde Caveda 1991, pag: 146 – 178.

tema del conte motor: Llop de lluna.

Edat: 5 anys.

Espai

El conte es podrà realitzar tant dins el gimnàs com al pati exterior. Això si, es tindrà en compte que si es realitza el conte en un espai obert, tindrà que ser en un lloc tranquil sense gaire estímuls actius, per així, no llevar certa motivació cap als contes.

Recursos materials

Disfresses d'Indis.

Pintura de cara.

Cèrcols

Bancs suecs.

Un matalàs lleva pors.

Matalassos.

Colors i cartolines blanques.

Objectius generals

Desenvolupar les habilitats perceptives bàsiques, de socialització, de l'expressió musical, de l'expressió no verbal, dels continguts interdisciplinaris i l'aprenentatge de la relaxació i respiració.

Conte	Acció motriu	Gràfica
<p>Hi havia una vegada, fa molt de temps, una tribu d'indis anomenats Kiowa i un grup d'homes que pertanyien a la cavalleria.</p> <p>Aquesta tribu duia una cinta en el pel i la cara pintada.</p> <p>Tots els dies, en començar la jornada anaven al riu i apagaven la foguera i</p>	<p><i>Els infants estan asseguts en dos cercles. Per una part, els indis amb la cara pintada es col·loquen la cinta en el cap, mentre que els homes de cavalleria tenen pintada únicament la barba.</i></p> <p><i>Els dos cercles s'uneixen col·locant els braços en les espatlles dels companys i van girant en sentit de les agulles del rellotge.</i></p>	

realitzaven el seu ritual amb un ball.

Una vegada, acabat el ball varen tornar als seus campaments i recolliren les seves coses per anar a caçar, ja que era l'hora d'anar a menjar. Els dos grups es duïen bastant be per tant, van decidir anar caçar tots junts, cantant una cançó.

Després, per parelles s'agafen de les mans i cerquen de quina manera els hi va bé per poder caçar; a través, de cercols, piques, coixins de goma-espuma...

Una vegada que ja varen reunir totes les armes, es col·loquen en fila un rere l'altre, formant un cercle, mentre van cantant la cançó de l'amistat per tota la sala de psicomotricitat

Cançó dels indis Sioux de Dakota:

Era un país blau

A on no existia la guerra

A on sempre brillava el sol,

Era un país

Sense presons ni portes,

Ple de llum, vida i color.

Era un país blau

De sucre i de mel,

De fang, de cartó

I de paper cel·lofana

Ànimes de massapà

Cuirasses de lluito

Muralls de cartó y de cotó

La, la, la...

Era un país

La musica era el vent

	<p><i>Que sonava en forma de veu</i></p> <p><i>Era un país</i></p> <p><i>Com tret d'un conte</i></p> <p><i>Ple de llum, vida i color.</i></p> <p><i>Per tornar a la calma, es podrà suggerir als infants que després del conte, dibuixin el que més els hagi agradat, ja que realitzar representacions gràfiques d'un conte, fa que es desenvolupin molts aspectes motors dels nins, i a més, es pot veure els sentiments que senten en aquest moment de l'activitat gràfica.</i></p>	
--	---	--

6.3.Avaluació.

El dissenys d'activats d'aprenentatge referits als contes motors, estaran enfocats cap a una avaluació continua, en la qual es basaran en tres moments significatius; inici, desenvolupament i la tornada a la calma.

En primer lloc, es realitzarà la Unitat Didàctica d'acord amb les potencialitats, característiques i inquietuds dels infants, mitjançant una assemblea a mode de recollida d'informació, per poder conèixer els gustos dels nins i nines, així, es fomentarà més la motivació cap a ells.

Durant el desenvolupament de les sessions s'utilitzaran fitxes d'observació prèviament elaborades, en les quals es reflecteixen els aspectes que s'interessen avaluar en concordança amb els objectius establerts (*Veure annex 1*). A més, també, s'utilitzarà un diari de classe, on el personal docent deixarà plasmat tot el procés de les sessions per a una posterior avaluació dels infants. D'aquesta manera, es coneixeran els obstacles que hi ha hagut, així com els aspectes a millorar.

Finalment, es donarà als infants una fitxa d'autoavaluació fent referència als contes motors, per comprovar si els hi ha agradat les sessions (*veure annex 2*).

7.Conclusions.

Una de les primeres coses que s'ha après amb el present treball de fi de grau, es que la motivació en aquestes edats tan primerenques dins el món de l'educació és imprescindible, ja que si no es dóna des de ben petits, els infants aprendran els continguts d'una forma monòtona i repetitiva.

Realitzar aquest treball ha estat bastant gratificant, poder descobrir com en la sala de psicomotricitat es poden treballar molts de continguts i a més, es troben moltes variants de materials, que en un principi es desconeixien alhora de treballar aquest concepte, com són la introducció dels contes motors, implicant així, la motivació des d'aquest material tan innovador i desconegut dins aquest món.

A més, en estar basat en el joc simbòlic, s'apropa més en el món dels infants, ja que son ells, els propis protagonistes. Així, que és un aprenentatge que els motiva més i volen que en les següents sessions, el conte continuï per poder veure les aventures que els depararà. Aquest recurs material, es pot adaptar a totes les edats i característiques dels infants.

Per tant, incorporar aquesta nova metodologia basada en el pla de millora de contes motors, no només ens aporta una quantitat de beneficis per el desenvolupament integral dels infants, sinó que també, en el desenvolupament de les seves capacitats creatives, imaginatives, cognitives, socials i motores, així com en el coneixement del propi cos i els dels altres companys.

Quan es parla de motivació dins el món de l'educació, s'ha de tenir en compte que existeix des de dues vessants; per una banda, es troba la motivació dels infants i per altra banda, la motivació dels mestres. Molts d'ells, impulsen aquest concepte a les aules d'una forma inconscient, sense saber realment la seva importància i el paper que exerceixen dins de l'aprenentatge, en canvi, molts altres no tenen en compte la motivació en les seves metodologies de treball, ja sigui perquè no saben la seva coneixença que s'hauria d'aplicar per a la construcció d'aprenentatges o perquè no se'ls ha ensenyat com impulsar l'interès i la curiositat en els infants per aprendre.

Per això, es tasca dels mestres que s'impliquin i estiguin gaire motivats amb les dinàmiques de l'aula, transmetent una motivació cap als infants, aconseguint d'aquesta manera que gaudeixin aprenent; no obstant això, si els mestres no estan motivats cauran en l'error d'un aprenentatge monòton i els infants no estaran gaire interessats en l'aprenentatge.

Així doncs, a partir de l'etapa de l'Educació Infantil s'ha de treballar la motivació ja que, és un pilar molt important. Per això, es va decidir aprofundir en aquesta temàtica i cercar possibles recursos materials, que contribueixin a una major implicació dels infants en el seu procés d'ensenyament – aprenentatge.

Durant tot aquest treball i el pla de millora d'una Unitat didàctica, s'ha volgut centrar sobretot en la motivació extrínseca i la intrínseca, ja que són un dels més importants d'aquest concepte.

Cal posar especial èmfasi, en que el principal problema que hi ha que abordar, basant-se en lo viscut i après durant aquests anys d'estudi, es la pròpia concepció de la psicomotricitat. Moltes vegades, es cau en l'error de pensar que la psicomotricitat només serveix perquè els infants gaudeixin i s'esplaiïn a través del moviment. Però, la psicomotricitat en sí no significa això, sinó el seu significat es el de aprendre i desenvolupar-se com a persona a través del moviment lliure del cos.

Per concloure amb el present treball de fi de grau, m'agradaria afegir una cita que defineix la importància d'utilitzar el conte motor dins la Psicomotricitat: “*Dime y lo Olvido, enseñame y lo recuerdo, involucrame y lo aprendo*”. (Benjamín Frankli).

8.Referencias bibliográfiques.

Abraham. H. (1991). *Motivación y Personalidad*. Madrid: Díaz de Santos, S.A. Recuperado de: <https://bit.ly/2ITjmSt>

Arteaga, M. - Viciano, V. - Conde, J. (1997) *Desarrollo de la expresividad corporal: Tratamiento globalizador de los contenidos de representación*. Barcelona, Ed. Inde.

Aucouturier.B. (2004). *Los fantasmas de acción y la práctica psicomotriz*. Barcelona: Graó

Ausubel, D. (2002). *Adquisición y retención del conocimiento. Una perspectiva cognitiva*. Barcelona: Paidós.

Alcalay, L. I Antonijevic, N. (1987). "Motivación para el aprendizaje: *Variables afectivas*", Revista de Educación, núm. 144, pp. 29-32.

Arnaiz, P. Rabadán, M. I Vives, Lolanda. (2008). *La psicomotricidad en la escuela: Una practica*

Blández, J. (1995). *La utilización del material y del espacio en Educación Física. Propuestas y recursos didácticos*. Barcelona: INDE. Pp.120-127 Recuperat de: <https://goo.gl/FYT54Y>

Bettelheim, B. (1995). *Psicoanálisis de los cuentos de hadas*. Barcelona: Crítica.

Conde Caveda, J.L. (2001). *Cuentos motores*, Vol.I (3a ed.). Barcelona: Paidotribo.

Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York: Plenum. Recuperat de: <https://mmrg.pbworks.com/f/Ryan,+Deci+00.pdf>

Ferrer Martínez, A (2013). *La motivación en Educación Infantil*. Recuperado de: <http://www.slideshare.net/MHELENANM/la-motivacin-en-ed- infantil>.

García Bacete, F. J y Doménech Betoret, F. (1997). Motivación, aprendizaje y rendimiento escolar. *Revista Electrónica de Motivación y Emoción*, 1 (0). <http://reme.uji.es/articulos/pa0001/texto.html>.

Herrera, F., Ramírez, M. I., Roa, J. M., y Herrera, I. (2004). Tratamiento de las creencias motivacionales en contextos educativos pluriculturales. *Revista Iberoamericana de Educación, Sección de Investigación*, N° 37/2. España. Recuperado de: <http://www.rieoei.org/investigacion/625Herrera.PDF>

Manzano, A. Aguilar, J.M. i López, R. (2016). Beneficios del método Montessori en el desarrollo de la psicomotricidad en infantes. J. Gallego, M. Alcaraz-Ibáñez, J.M. Aguilar Parra, J. Cangas i D. Martínez Luque. *Actividad física y deportiva inclusiva*. (8-78). Universidad de Almería. Edual.

Muñoz Rivera, D. (Septiembre 2008). *Construcción de material alternativo en Educación Física*. Revista Digital, Buenos Aires, núm. 124. Recuperat de: <http://www.efdeportes.com/efd124/construccion-de-material- alternativo-en-educacion-fisica.htm>)

Maldonado Valencia, M.A. (2002, 15 de julio). Perspectiva, ventajas y requisitos del aprendizaje significativo. *Revista Espacio Logopédico*, artículo 241. Recuperado de <http://www.espaciologopedico.com/revista/articulo/241/perspectiva-ventajas-y-requisitos-del-aprendizaje-significativo.html>.

Pascual, C, (2011). *Identidad y Autonomía: Práctica psicomotriz, Metodología Psicopraxis*. Fresno de la Carballeda. Zamora: La casita de Paz.

Ruiz Omeñaca, J. V. (2009). Entrevista a Jesús Vicente Ruiz Omeñaca. En Trumeke. http://www.bakeola.org/archivos/monograficos/contenidos%5C1_es_ENTREVIST A%2

Santrock, J. (2002). Psicología de la educación. México: Mc Graw-Hill.

Trechera, J. L. (2005). Saber motivar: ¿El palo o la zanahoria? Recuperado de: <http://www.psicologia-online.com/articulos/2005/motivacion.shtml>

Valdés, C. (07. 10. 2016). Motivación, concepto y teorías principales. Recuperado de: <https://www.gestiopolis.com/motivacion-concepto-y-teorias-principales/>

Vargas, R. I Carrasco, L. (2006). *El cuento motor y su incidencia en la educación por el movimiento*. Pensamiento educativo. Vol.38. pp. 108-124. Recuperado de: <http://pensamientoeducativo.uc.cl/files/journals/2/articles/305/public/305-710-1-PB.pdf>

Iglesias, J. (2008). Los cuentos motores como herramienta pedagógica para la Educación Infantil y Primaria. Icono 14 Revista de comunicación y nuevas tecnologías, volumen (8), p.3. Recuperado de <http://www.icono14.net/ojs/index.php/icono14/article/viewFile/362/238>

9. Anexos.

9.1. Annex 1. Etiquetas motivadores a la sessió del conte motor “Animals al circ”.

9.2. Annex 2. Qüestionari d'avaluació pel mestre.

Marca amb una X	NO	REGULAR	SI
1.Les sessions s'han adaptat als interessos i necessitats dels infants.			
2.Els contes s'han ajustat als objectius plantejats.			
3.Han estat suficients el materials complementaris dels diferents contes.			
4.S'han complit els objectius.			
5. Ha estat una nova eina motivadora cap als infants.			
6.El vocabulari i les expressions han estat adequades al nivell dels infants.			
7.Els contes han estat adequats a les característiques dels infants.			
8.Durant la narració dels contes, s'ha creat un clima acollidor entre mestre-alumne?			
10.Observacions:			

9.3. Annex 3. Qüestionari d'autoavaluació dels infants.

T'han agradat els contes motors que s'han realitzat a les classes de psicomotricitat?
Pinta la cara que trobis més adient.

